

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
בבא קמא-המניח		מאן דאמר									
מימרא											
פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים		חכמים:		ז	♦					◇	כט.
באבנו סכיננו ומשאוי שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו - שהוא חייב		ומודים חכמים לר"מ:		ז						◇	כט.
במעלה קנקנן על הגג ע"מ לנגבן ונפלו ברוח שאינה מצויה והזיקו - שהוא פטור		ומודה ר"מ לרבנן:		ז						◇	כט.
בתרתי פליגי, פליגי בשעת נפילה, ופליגי לאחר נפילה		אלא אמר אביי:							!	◇	כט.
פליגי בשעת נפילה בנתקל פושע:									!		כט.
נתקל פושע הוא		מר סבר: ר"מ]				♦	■	!		◇	כט.
נתקל לאו פושע הוא		ומ"ס: ר"י]				♦	■	!		◇	כט.
פליגי לאחר נפילה במפקיר נזקיו:									!		כט.
מפקיר נזקיו - חייב		מר סבר: ר"מ]				♦	■	!		◇	כט.
פטור.		ומ"ס: ר"י]				♦	■	!		◇	כט.
וממאי?								ז			כט.
מדקתני תרתי, הוחלק אחד במים או שלקה בחרסית, היינו הך אלא לאו ה"ק: הוחלק אחד במים בשעת נפילה, או שלקה בחרסית לאחר נפילה.								!		◇	כט.
ומדמתניתין בתרת, ברייתא נמי בתרתי								ז		◇	כט.
בשלמא כדו, משכחת לה או בשעת נפילה או לאחר נפילה, אלא גמלו, בשלמא לאחר נפילה משכחת לה במפקיר נבלתו, אלא בשעת נפילה היכי משכחת לה?								ז			כט.
כגון דעברה במיא דרך שרעתא דנהרא.		רב אחא:						!		◇	כט.
ה"ד?						^				◇	כט.
אי דאיכא דרכא אחרינא						!					כט.
פושע הוא						ז					כט.
ואי דליכא דרכא אחרינא						!					כט.
אנוס הוא						ז					כט.
אלא משכחת לה, דאתקיל ואתקילה ביה גמלא.						!				◇	כט.
מפקיר נזקיו מאי מתכין איכא?								ז		◇	כט.
במתכין לזכות בחרסיה.		רב יוסף:						!		◇	כט.
במתכין לזכות בחרסיה.		וכן אמר רב אשי:						!			כט.
בשעת נפילה מחלוקת.		רבי אלעזר							■	◇	כט.
אבל לאחר נפילה מאי?								^			כט.
דברי הכל פטור								!			כט.
והא איכא ר"מ דמחייב								ז			כט.
אלא מאי? דברי הכל חייב								!			כט.
והא איכא רבנן דפטרי								ז			כט.
אלא מאי בשעת נפילה? אף בשעת נפילה, וקמשמע לן כדאביי.								!		◇	כט.
לאחר נפילה מחלוקת		רבי יוחנן							■	◇	כט:
אבל בשעת נפילה מאי?								^		◇	כט:
דברי הכל פטור								!		◇	כט:
לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא		והא מדקאמר רבי יוחנן לקמן:						ז	■	◇	כט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-המניח										
מכלל דרבי מאיר מחייב	מימרא										כט:
אלא מאי? דברי הכל חייב											כט:
והא מדקאמר ר' יוחנן לקמן:	לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא										כט:
מכלל דפטרי רבנן											כט:
אלא הא קמ"ל, דמפקיר נזקיו דהכא הוא דפטרי רבנן, דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.											כט:
איתמר: [רבי יוחנן ור"א - חד אמר]	מפקיר נזקיו - חייב										כט:
וחד אמר: [רבי יוחנן ור"א]	וחד אמר: פטור.										כט:
לימא, מאן דמחייב - כר"מ, ומאן דפטרי - כרבנן											כט:
אליבא דר"מ כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבנן											כט:
מאן דפטרי:	כרבנן										כט:
ומאן דמחייב:	אמר לך: אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא פטרי רבנן - אלא במפקיר נזקיו דהכא, משום דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.										כט:
תסתיים דר"א הוא דאמר חייב											כט:
דאמר רבי אלעזר משום רבי ישמעאל:	שני דברים אינן ברשותו של אדם ועשאו הכתוב כאילו הן ברשותו, ואלו הן: בור ברשות הרבים, וחמץ משש שעות ולמעלה, תסתיים.										כט:
ומי אמר רבי אלעזר הכי? והא אמר רבי אלעזר איפכא											כט:
ההופך את הגלגל ברה"ר והוזק בהן - חייב בנזקו	דתנן:										כט:
לא שנו אלא שנתכוין לזכות בהן, אבל לא נתכוין לזכות בהן - פטור	ואמר ר"א:										כט:
אלמא מפקיר נזקיו - פטור											כט:
שהחזירה למקומה.	רב אדא בר אהבה:										כט:
משל דרב אדא בר אהבה למה הדבר דומה? למוצא בור מגולה וכסו וחזר וגילהו.	רבינא:										כט:
מי דמי? התם לא אסתלק להו מעשה ראשון, הכא אסתלק להו מעשה ראשון הא לא דמי אלא למוצא בור מגולה וטממה וחזר וחפרה, דאסתלקו להו מעשה ראשון וקיימא לה ברשותו	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										כט:
כשהפכה בפחות משלשה.	אלא אמר רב אשי:										כט:
ומאי דוחקיה דר"א לאוקמיה כגון שהפכה בפחות מג', וטעמא דכי נתכוין לזכות בה, הא אין נתכוין לזכות בה - לא, לוקמה למעלה מג', ואע"ג דלא נתכוין לזכות בה - חייב											כט:
מתני' קשיתיה, מאי אריא הפך? לתני הגביה אלא ש"מ, כל הפך - למטה משלשה הוא.	רבא:										כט:
ומדרכי אלעזר אמר חייב, ר' יוחנן אמר פטור.											כט:
ומי א"ר יוחנן הכי?											כט:
המצניע את הקוץ ואת הזכוכית, והגודר גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרשות הרבים, והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	והתנן:										כט:
לא שנו אלא במפריה, אבל במצמצם - פטור	ואמר רבי יוחנן:										כט:
מצמצם מאי טעמא פטור? לאו משום דהויא ליה בור ברשותו, מכלל דחויבא דבור ברשות הרבים הוא, אלמא מפקיר נזקיו - חייב											כט:
לא, לעולם אימא לך: מפקיר נזקיו - פטור, ומצמצם מ"ט פטור? משום דאתמר עלה											כט:
לפי שאין דרכן של בני אדם להתחכך בכתלים.	רב אחא בריה דרב איקא:										כט:
ומי אמר ר' יוחנן הכי?											כט:
הלכה כסתם משנה	והא א"ר יוחנן:										כט:

disputants-חולקים ♦ ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										א
מאן דאמר	ממרא	בבא קמא-המניח										
ותנן:	החופר בור ברה"ר, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב	◇				ז	■					כט:
	אלא, לעולם רבי יוחנן אמר חייב.	◇					■					כט:
	ומדרבי יוחנן אמר חייב, ר"א אמר פטור	◇					■					כט:
	והאמר ר"א משום רבי ישמעאל כל	◇				ז						כט: